

Quomodo igitur se inuicem deberent suscipere. manifestauit. subiciens. Sic et xpc suscepit uos. Ac si patenti diceret. Ille deest ad tras descendens. nre carnis nō dignat' ē fragilitatē suscipere. Cū om̄s in quā et si nēque peccatores reperisset. vtrāq; etiā sceleratā abhorreat. cur uos gentiles. aut uos iudei de dignamini gentiles. Suscipite q̄ uos inuicē. sic et xpc suscepit uos in honore dī. Pulchre autē in honore dic. quō xpc nō suā glām. sed patris quaesiuit. Quapropter. sicut ille egit. et uos agere oportet. **S**eq̄t'. Dico enī xp̄m ihm̄. ministrū fuisse circūcisionis. Ac si patenti dicat. O tu gentilis. qui infirmus es infide. cur iudgum infide rephendis infirmū. si nūquē admodū tu a carnali obseruatione recessit. in qua diu p̄mansit. p̄sertim cū xpc ministr' fuerit circūcisionis. Namq; fides hoc manifestat euāgelicā. quē octauo die. eundē circūcisionem narrat. Minister igitur nō solū carnalis. sed etiā spiritalis extitit circūcisionis. ideoq; uos inuicē spernere nō debetis. Seq. Propter ueritatē dī ad cōfirmandas p̄missiones patrū. Pulchre autē ait. p̄pter ueritatē dī. quia dū ea que patrib; p̄missa fuere implent'. ueritas dī et manifestat'. et cōfirmat'. Seq. Gentes autē. sup̄ media honorare dīm. Bene nāq; dīc sup̄ media. quia gentiles pene ab ipsa mundi creatione a creatoris recesserant cognitione. p̄pter qd̄ m̄gis honorare debent. qm̄ cui plus dimittit'. plus diligere cōpbat'. P̄dictā deniq; tā gentiū. quāq; iudeorū salutē fuisse. exemplis ostendere uolens. subiunx. dicens. P̄pt̄ ea cōfitebor tibi in gentibus. Cōfitebor equidē dic. quia ipse gentes sibi cōfiteri

fecit. Similit̄ intellegi datur qd̄ sequitur. Et in nomine tuo cantabo. Seq. Et iterū. Letamini gentes. cum plebe ei'. hoc et enim in cantico deuteronomi legit'. Hic sane gentes. gentiles uocat. plebe uero. iudeos appellat. Seq. Et iterū. Laudate om̄s gentes dīm. et collaudate eū om̄s poplī. hoc scilicet in psalmo scriptū ē. Vbi ne quis gentes solummodo uocatas putaret. ilico psalmista subiunx. dēs. om̄s poplī. Seq. Et rursum esaias. ait. Erat radix iesse. et qui exurget regere gentes. Iesse autē. int̄pretatur. es mibi. Ille sed enī quidē dīm letat' aduentu. rite es mibi dicere potest. Sed notandū qd̄ iesse radix fuit. arbor autē. dauid. ramus autē hui' arboris. maria extitit. quē fructū dīm scilicet ihm̄ xp̄m. ptulit. Seq. in eo gentes sperabunt. Sane notandum quia hoc illi simile ē qd̄ in iude benedictione iacob dixisse legit'. nō auferet' inq̄t scepterū de iuda. neq; defemorib; eius. donec ueniat qui mittendus ē. et ipse erit expectatio gentium. Igitur notandū qm̄ ex suis uerbis apls orandi sup̄sit occasione. nā quia superius in eo gentes sperabunt p̄misit. ideo subiunx. dēs autē sp̄ci. scilicet si p̄misisset. erident. dēs fidei forte subiungeret. Hacc igitur ut p̄dictū ē aptica oratio. nō inferior. sed immo maior ē patriarcharū orationibus. quippe hui' ē spiritalis. illorū uero carnalis. Vnde quidā. In pinguedine inq̄t terre. et in rore celi desup. erit benedictio tua. P̄terea sciendum. qm̄ ut p̄dictū ē gaudium int̄poralibus abusive. in spiritalibus ūponit' p̄prie. Ideoq; hic apls ait. sine adiectione. Om̄i gaudio. Veruntam̄ si int̄poralibus abusive ponit'. multo minus plenū inuenit'. ideoq; apte seq̄t'. Et pace.

41

Abb. 216a